

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/118/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3210010245
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3210010245.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanej O. S. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. februára 2012 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v neprospech obžalovanej O. S. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. októbra 2011, sp. zn. 1T/145/2010 a pomerom troch hlasov proti žiadnemu taktu

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. októbra 2011, sp. zn. 1T/145/2010, bola obžalovaná O. S. uznaná za vinnú z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách dňa 31.12.2009 v O. nad O. na autobusovej stanici po vzájomnej predchádzajúcej dohode s maloletým M.P., nar. XX.X.XXXX, spoločne úmyselným kopaním nohami do drevenej steny predajného stánku s rýchlym občerstvením vlastníka, súkromného podnikateľa, podľa živnostenského zákona G. S., DUKO, IČO: 3404593, s miestom podnikania O. nad O., Ul. Q. XXXX/XX v nej vytvorili otvor o rozmeroch približne 30x40 cm, ktorým maloletý M.P. vnikol do vnútra stánku a následne z neho obvinenej stojacej vonku podával veci, ktoré v stánku našiel a to 2 ks 1,5 litrových plastových fliaš bieleho sudového vína neznámej značky, 20 ks napolitánok Horalka, 2 ks balení žuvačiek neznámej značky a finančnú hotovosť v minciach v sume 10 Eur, s ktorými po ich odcudzení z miesta činu ušli, čím G. spôsobili škodu na odcudzených veciach vo výške 24 Eur a škodu poškodeného stánku a prietokového ohrievača vo výške 127 Eur.

Za tento trestný čin bola odsúdená podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák., § 39 ods. 1 a 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť a pol roka, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanej O. S. uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 3.3.2010, sp. zn. 2T/12/2010, a právoplatný dňa 3.3.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená G. S. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení ho napadla odvolaním obžalovaná O. S. pre nesprávnosť výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol rozsudok odvolaním aj prokurátor v neprospech obžalovanej pre nesprávnosť výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovaná O. S. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietala správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste s poukazom na to, že okresný súd sa podľa jej názoru nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, najmä keď sa nezaoberal okolnosťou, že trpí duševnou poruchou, ktorá mohla mať podstatný vplyv nielen na rozhodnutie o uložení trestu, resp. o jeho znížení pod dolnú hranicu trestnej sadzby s použitím § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ale aj na rozhodnutie o jej vine či nevine. Poukazovala na to, že od narodenia trpí na duševnú poruchu - schizofréniu, ktorá sa prejavuje v rozvojení jej osoby, pričom sú chvíle, kedy nevie ovládať svoje konanie, resp. si nespomína na niektoré úseky svojho konania. Z titulu tejto poruchy sa až do plnoletosti liečila v psychiatrickej ambulancii, neskôr jej bola nariadená ochranná liečba v ústavnej forme, ktorú absolvovala v Psychiatrickom liečebnom ústave Pezinok a po návrate z nej bola ambulantne liečená v psychiatrickej ambulancii MUDr. Lexmana a naposledy v psychiatrickej ambulancii MUDr. Andreja Kostára v Bánovciach nad Bebravou. V posudzovanej veci a ani v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou pod sp. zn. 2T/12/2010, vo vzťahu ku ktorému jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, nebol podľa nej skúmaný jej duševný stav znalcom, napriek tomu, že duševná porucha môže byť dôvodom nepríčetnosti a zmenšená príčetnosť môže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu alebo na upustenie od potrestania a na uloženie ochranného liečenia. Podľa názoru obžalovanej nemožno bez znaleckého skúmania jej duševného stavu určiť spoľahlivo a bez pochybností jej trestnú zodpovednosť a v nadväznosti na to ani určiť rozsah jej trestu v kombinácii s ochranným liečením. Ako dôkaz vážnosti poruchy jej duševného stavu predložila kópiu lekárskeho potvrdenia MUDr. Andreja Kostára, psychiatra Centra duševného zdravia, s. r. o. - Psychiatrická ambulancia v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 18.10.2011 vydaného pre účely návrhu na pozbavenie jej spôsobilosti na právne úkony, podľa ktorého „je dlhodobou, od mala psychologicky a psychiatricky sledovaná a liečená pre duševnú poruchu, ktorá je trvalého charakteru, nevyliciteľná s nepriaznivou prognózou do budúcnosti a uvedená porucha oprávňuje začatie konania o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, ktoré zo psychiatrického hľadiska doporučuje“. Na základe uvedených dôvodov prostredníctvom obhajcu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu zrušil a po zrušení rozsudku vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu však obžalovaná O. S. vzala výslovným vyhlásením podané odvolanie späť s poukazom na skutočnosť, že v predchádzajúcej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2T/12/2010 bol jej duševný stav vyšetrený dvoma znalcami z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, ktorí v znaleckom posudku vyslovili jednoznačný záver, že obžalovaná netrpela a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou v pravom slova zmysle a preto ňou podané odvolanie stratilo svoje opodstatnenie. Predseda senátu odvolacieho súdu postupom podľa § 312 ods. 4 Tr. por. vzal na vedomie späťvzatie odvolania obžalovanou O. S. uznesením zo dňa 23.2.2012, sp. zn. 3To/118/2011.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v písomnom odôvodnení odvolania podaného v neprospech obžalovanej namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody, ktorého výmeru nepovažoval za správnu. Podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil zistený skutkový stav, pomery obžalovanej ako páchatelky, jej osobu a možnosti jej nápravy, ako aj okolnosť, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by u obžalovanej odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. ktoré by odôvodňovali výnimočný právny inštitút mimoriadneho zníženia trestu v takom rozsiahlom meradle, akému v tomto konkrétnom prípade došlo nielen znížením trestu, ale aj použitím ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. a preto sa domnieval, že trest uložený obžalovanej vo výmere šesť a pol roka nespĺňa hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Skutok, zo spáchania ktorého bola uznaná za vinnú napadnutým rozsudkom, spáchala napriek tomu, že sa proti nej v tom čase viedlo iné trestné stíhanie pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktoré ju však od spáchania tohto skutku neodradila. Obžalovaná bola pritom uznaná za vinnú zo spáchania aj ďalšieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., vo vzťahu ku ktorému bolo upustené od potrestania. Vo vzťahu k jej osobe, pomerom a možnostiam nápravy poukázal aj na obsah správy ZVJS SR, podľa

ktorej výkon trestu u obžalovanej zjavne neplní účel trestu a došlo u nej z dôvodu miery narušenia k zmene penitenciárneho zaobchádzania prejavujúcim sa v rozhodnutí o zmene spôsobu výkonu trestu jej preradením do ústavu pre výkon trestu s vyšším stupňom stráženia. Domnieval sa preto, že obžalovaná je osobou, u ktorej prevýchova v smere vedenia riadneho života a možnosti jej nápravy sú sťažené a je podľa názoru prokurátora zrejmé, že na dosiahnutie účelu trestu je potrebné uložiť obžalovanej trest odňatia slobody dlhšieho trvania. Vyjadril sa tiež k dôvodom odvolania obžalovanej týkajúcim sa časti, v ktorej uviedla, že trpí duševným ochorením, ktoré malo mať významný vplyv na spáchanie stíhaného skutku, pričom jej tvrdenie považoval za účelové a v rozpore so skutočnosťou. Poukázal na to, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2T/12/2010, v ktorom bola uznaná za vinnú zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák. na podklade schválenej dohody o uznaní viny a prijatí trestu uzavretej medzi obžalovanou a prokurátorom, bol totiž duševný stav obžalovanej skúmaný súdnymi znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria a sexuológia a z nimi podaného znaleckého posudku vyplynulo, že obžalovaná O. S. netrpí a ani netrpela v čase spáchania trestnej činnosti duševnou chorobou v pravom slova zmysle, t. j. psychózou a ani choromyselnosťou, že bola u nej zachovaná rozpoznávacía a ovládacia schopnosť v plnom rozsahu, chápala zmysel trestného konania. U obžalovanej bola zistená psychopatológia osobnosti ľahko mentálne retardovanej, celkovo nezrelej, simplexnej, polymorfne psychopaticky štruktúrovanej afektívne labilnej, emočne chladnej, egocentrickej, neempatickej vôľovo slabej, dissociálnej a sociálne maladaptovanej, pričom protiprávne konanie z jej strany nebolo motivované paticky, bolo dopredu naplánované, premyslené a cieľavedomé a nijako nevybočovalo z rámca bežného správania sa obžalovanej, ktoré je jej vlastné a pri ktorom nemala žiadne výčitky a zábrany. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanej O. S. uloží podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 38 ods. 7 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zruší výrok o treste, ktorý bol obžalovanej O. S. uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 3.3.2010, sp. zn. 2T/12/2010, a právoplatný dňa 3.3.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaná O. S. navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 23. februára 2012 postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. a § 2 ods. 11 Tr. por. doplnil dokazovanie a to podľa § 269 Tr. por. prečítaním listinných dôkazov - spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/12/2010, najmä znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria (čl. 86 - 98) i spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2Nt/7/2011 a na podklade podaného odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. novembra 2011, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanej O., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu postupoval v súlade so zákonom. Súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanej podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. a za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. vo výmere šesť a pol roka zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovanej tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Obžalovaná O. S. teraz posudzovaný prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchala skôr, ako bol Okresným súdom Bánovce nad Bebravou vyhlásený odsudzujúci rozsudok zo dňa 3.3.2010, sp. zn. 2T/12/2010 za iný jej trestný čin, konkrétne za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zák.. Okresný súd postupoval preto správne, keď uložil obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a pritom nielen podľa zásady

uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák., ale aj s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, keď správne prihliadol aj na skutočnosť, že už trest uložený obžalovanej skorším rozsudkom za zločin lúpeže vo výmere 5 rokov bol ukladaný s použitím § 39 ods. 4 Tr. zák. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zák. je aj zaradenie obžalovanej O. S. na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. V súlade so zákonom je tiež výrok, ktorým okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 5 rokov uloženom obžalovanej skorším rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 3.3.2010, sp. zn. 2T/12/2010, právoplatným dňa 3.3.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu a ani na zmenu spôsobu jeho výkonu, odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste a o spôsobe jeho výkonu v neprospech obžalovanej O. S. tak, ako sa domáhal prokurátor vo svojom odvolaní, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.